

Samsfund bleve forhindrede fra at gjøre Brug af den dem ved Loven givne Rettighed. Der er altsaa en Grund, som taler mere for, at man ikke skal udvide Loven til Medlemmerne af Folketirken, men derimod bliver det Almindelige staaende tilbage, som for mig er meget vigtigt, at det efter min Mening strider mod Folkets Sæder, og at man derfor ikke skal indføre det borgerlige Ægteskab i et videre Omfang, end det virkelig er nødvendigt.

Jeg har med Hensyn til det subsidiaire Forslag til § 1, det, der gaaer ud paa, at Folketirken skal sondres ud fra de Troessamsfund, der have til at forrette Vielse berettigede Præster, bemærket, at Udvalget ikke havde nogen Betænkelse ved at tiltræde det; derimod maa jeg fraraade Thinget at gaae ind paa det Ændringsforslag, der er filltet til § 2. Jeg kan nemlig paa ingen Maade tiltræde den Fortolkning, som er givet af en af de ærede Forslagsstillere; jeg troer, at naar der nævnes anerkjendte Troessamsfund, saa hører Folketirken med derimellem (Nei!). So! i Grundlovens § 82 regnes Folketirken udtrykkelig med blandt de anerkjendte Troessamsfund (Nei!); der staaer i § 82: „Dog skal Enhver, der ikke godtgjør at være Medlem af et i Landet anerkjendt Troessamsfund, til Skolevæsenet svare de til Folketirken lovbefalede personlige Afgifter.“ Derfor man nu ikke antager, at Folketirken her er indbefattet under de anerkjendte Troessamsfund, saa vilde deraf følge, at Folketirkens Medlemmer skulde betale de personlige Afgifter, der vare lovbefalede til Folketirken, til Skolevæsenet (Nei!). Ja jeg troer, at det er en almindelig antagen Fortolkning, at Folketirken hører herindunder (Nei!); der dannes sig jo meget forskjellige Lovfortolkninger, og vi have jo ogsaa heri Thinget seet Prøver paa flere forskellige Lovfortolkninger; men jeg tillader mig at troe, at min Lovfortolkning af Ordet „anerkjendte“ er den rigtige, og at de fleste af dem, som have sysslet med Lovfortolkninger, ville tiltræde den samme Anskuelse.

Jeg maa altsaa bemærke, at det ikke vil være uden Betænkelse, naar man indfører et Lovsprog, hvorved det gjøres tvivlsomt, om ikke Folketirken altid, naar der nævnes anerkjendte Troessamsfund, skulde være indbefattet derunder. Der var en æret Rigsdagsmand, som bemærkede, at det var en Rangstrid imellem Excellencer og Høvelbaarenheder; hertil maa jeg bemærke, at det er mig meget kjært, at den, med hvem han i dette Tilfælde har den egentlige Strid, er En, som i politisk Henseende staaer ham endnu nærmere, end jeg har den Ære at gjøre. Det er blevet bemærket, at det skulde være høist betænkeligt at opstille en saadan Regel for Dissenterne, for de fra Folketirken afvigende Troessamsfund, at, naar de havde Præster, der vare berettigede til at forrette Vielser, saa skulde den ssee ved disse Præster. Jeg troer nu, at, naar et Troessamsfund har Præster, der ere berettigede til at foretage Vielser, saa ligger det i selve dette Troessamsfunds Bestemmelser, at disse Præster skulde foretage Vielsen; man kan tænke sig mange Muligheder, og jeg veed meget godt, at der er mange bevægelige Mennesser, der kunne gaae over fra det ene Troessamsfund til det andet, ja, som egentlig finde deres største Tilfredsstillelse i denne ideelige Dvergang fra det ene Troessamsfund til det andet; men, naar vi tale om virkelig bestaaende Troessamsfund, og disse bestaaende Troessamsfund saa have Præster, der ere berettigede til at foretage Vielser, saa siger jeg, at det ligger i selve Samsfundets Bestemmelser, at disse Præster kunne foretage Vielsen. (S. A. Hansen: Ja, kunne!) Ja, kunne foretage Vielsen efter de kirkelige Bestemmelser; jeg indseer ikke, hvorledes det, naar et Troessamsfund har Præster, der kunne og ere berettigede til at foretage Vielser, da skulde stride imod dette Samsfunds Troesskjendelse, at deres Præster foretage Vielsen — det er en aabenbar Modsigelse.